

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.377 van 13 november 2012
in de zaak A. 199.312/VII-38.019.**

In zake : Gustaaf VREBOS
woonplaats kiezend te 3070 Kortenberg
Vogelenzangstraat 26

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 3 december 2010 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de toezichthoudend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos van 24 augustus 2010, houdende het opleggen van de bestuurlijke maatregel tot "(h)erbebossing van het kadastraal perceel gelegen te Meerbeek, 3^e Afd. sectie B nr. 12D", gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing in die zin wordt gewijzigd dat ook mag worden herbebost met gewone vlier.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 september 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is eigenaar van een perceel landbouwgrond, gelegen aan de Goedestraat te Meerbeek.

3.2. Op 14 augustus 2010 stelt de natuurinspecteur van het Agentschap voor Natuur en Bos vast "dat op het bedoelde perceel landbouwgrond grenzend aan een bos (...) de uitlopende begroeiing van de bosrand bestaande uit bomen van diverse afmetingen en bramen over de gehele breedte van het perceel is gerooid (gekapt en ontstronkt). Deze begroeiing is ontstaan uit natuurlijke verjonging en heeft zich door nalatig onderhoud ontwikkeld als bosrand en maakt also deel uit van het aangrenzend bos waardoor het Bosdecreet van toepassing is. In de linker onderhoek van het perceel werd ook ongeveer 6 (zes) are vlierstruiken verwijderd, welke volgens het gewestplan zich in natuurgebied bevinden".

Van deze vaststellingen wordt een proces-verbaal opgemaakt.

3.3. Nadat de verzoeker op 17 augustus 2010 omtrent de vastgestelde feiten is verhoord, legt de toezichthoudend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos hem op 24 augustus 2010 een bestuurlijke maatregel op, die erin bestaat dat hij het in natuurgebied gelegen zuidwestelijke gedeelte van het betrokken perceel, met name daar waar zich de vlierstruiken bevonden, dient te herbebossen met zwarte els, es of esdoorn.

3.4. De verzoeker stelt bij de bevoegde Vlaamse minister administratief beroep in tegen de voormelde beslissing.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure adviseert de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer om de bestuurlijke maatregel in die zin te hervormen dat niet enkel met zwarte els, es of esdoorn mag worden herbebost, maar ook met gewone vlier.

3.6. Op 3 december 2010 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep gedeeltelijk gegrond en wijzigt zij de beroepen maatregel om de herbebossing met gewone vlier mogelijk te maken.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie

4. Luidens artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO) mag "niemand (...) zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning (...) 2° met bomen begroeide oppervlakten, vermeld in artikel 3, § 1 en § 2, van het bosdecreet van 13 juni 1990 ontbossen, zoals vermeld in artikel 4, 15°, van dat decreet".

De verzoeker betwist niet dat hij tot ontbossing is overgegaan zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. In het eerste en het tweede middel stelt hij zich op het standpunt dat dergelijke vergunning niet vereist was omdat er geen sprake was van een bos in de zin van het bosdecreet. De beoordeling van die middelen is determinerend voor de beoordeling van het geoorloofd karakter van verzoekers belang.

5. In een eerste middel wijst de verzoeker er op dat in de notariële koopakte uitdrukkelijk wordt vermeld dat het perceel in kwestie, met inbegrip van het gedeelte waarop de maatregel van herbebossing betrekking heeft, niet als bos wordt beschouwd in de zin van artikel 3 van het bosdecreet, maar als landbouwgrond.

In tegenstelling tot de zienswijze van de verzoeker, is het bestuur niet gebonden door de omschrijving van een bepaald onroerend goed in een notariële koopakte. De in een dergelijke akte gegeven kwalificatie van het grondgebruik, kan inzonderheid niet tot gevolg hebben dat de decretale begripsomschrijving van de bossen - volgens artikel 3 van het bosdecreet zijnde "grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen" - buiten werking wordt gesteld.

6. In een tweede middel laat de verzoeker gelden dat het bosdecreet niet van toepassing is omdat uit de vaststellingen van de verbalisanten zelf blijkt dat de begroeiing ontstaan is uit natuurlijke verjonging en zich door nalatig onderhoud heeft ontwikkeld als bosrand en alzo deel uitmaakt van het aangrenzend bos, dat het bosdecreet alleen van toepassing is op het aangrenzend bos en dus niet op het perceel dat door hem werd bewerkt, dat de kwalificatie als oppervlakte waarvan bomen en houtachtige struikvegetatie het belangrijkste bestanddeel vormen een zuiver feitelijke appreciatie is, dat in de op 25 mei 2010 verleden notariële akte uitdrukkelijk wordt vermeld dat het bosdecreet niet van toepassing is, dat het betrokken perceel sedert onheuglijke tijden gebruikt wordt als landbouwgrond en ook in het kader van de mestaangifte als zodanig beschouwd wordt.

7. De Raad van State stelt vast dat de bestreden beslissing gebaseerd is op het gegeven dat "op het desbetreffende perceel op de kant die grenst aan het bos door nalatig onderhoud een begroeiing is ontstaan die zich heeft ontwikkeld tot een uitloper van het aangrenzende bos en derhalve kan gekwalificeerd worden als bos, conform artikel 3 van het Bosdecreet van 13 juni 1990". De verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat de vereiste feitelijke grondslag ontbreekt om het betrokken perceel, gelet op de aanwezige vegetatie, als bos te kwalificeren overeenkomstig de begripsomschrijving van het bosdecreet.

8. Uit het ongegrond bevinden van het eerste en het tweede middel volgt dat het annulatieberoep van de verzoeker gericht is op het laten voortbestaan van een ontbossing die zonder de vereiste vergunning of machtiging werd uitgevoerd. Het belang bij een dergelijk beroep is onwettig.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien november tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin